

عنوان مقاله:

ترانزیت، پل ارتباطی بین کشورهای درحال توسعه محصور در خشکی و ساحلی و ابزاری در جهت تحقق اقتصاد مقاومتی دریا محور

محل انتشار:

کنگره بین المللی مدیریت، اقتصاد و توسعه کسب و کار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سبحان ایرانشاهی - کارشناس ارشد دریانوردی (گرایش بندر و کشتیرانی)، کارشناس امور بندری، سازمان بندر و دریانوردی، اداره کل بندر و دریانوردی هرمزگان، بندر شهید

ندا گل فخرآبادی - کارشناس ارشد مدیریت مالی، دانشگاه الزهراء، دانشکده اقتصاد و علوم انسانی، تهران

خلاصه مقاله:

درجه ارتقاء و اعتلای جوامع امروزی با معیارهای توسعه بخش حمل و نقل و میزان بهره برداری افراد جامعه از امکانات و تسهیلات این بخش سنجیده می شود. درواقع بهبود حمل و نقل، موقعیت های جدیدی را در بروز هرچه بهتر استعداد بالقوه مناطق بندری از نظر دسترسی و ایجاد ارتباط بین مکان ها و پدیده ها به وجود خواهد آورد. حال توجه به این موضوع در تقارن با بند دهم و یازدهم سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی یعنی حمایت همه جانبه هدفمند از صادرات کالاها و خدمات به تناسب ارزش افزوده و با خالص ارزآوری مثبت از طریق گسترش خدمات تجارت خارجی و ترانزیت و زیرساخت های مورد نیاز و همچنین توسعه حوزه عمل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور به منظور انتقال فناوری های پیشرفته، گسترش و تسهیل تولید، صادرات کالا و خدمات و تأمین نیازهای ضروری و منابع مالی از خارج، بر اهمیت این حوزه به عنوان یک پل ارتباطی تأکید مجدد دارد. در این مقاله ابتدا به تشریح موضوعات اقتصاد مقاومتی و بحث ترانزیت پرداخته می شود و در ادامه به بررسی وضعیت کشورهای درحال توسعه ساحلی (مانند کشور ایران) و کشورهای درحال توسعه محصور در خشکی در استفاده هرچه بهتر از پتانسیل ترانزیت و صادرات مجدد پرداخته میشود. در پایان نیز به نقش ترانزیت به عنوان یک عامل حیاتی در جهت بهبود اقتصاد کشورهای محصور در خشکی که در واقع وابسته به کشورهای ساحلی است اشاره میشود و برخی از عوامل موفقیت در جهت بهبود سیاست های ترانزیتی در قالب پیشنهاد ارائه میگردد.

کلمات کلیدی:

ترانزیت، اقتصاد مقاومتی، کشورهای درحال توسعه ساحلی، کشورهای درحال توسعه محصور در خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/440720>

